

Čuk a Gek

Чук и Гек

dvojazyčná kniha
A1/A2 pro začátečníky

mp3 zdarma na

www.albatrosmedia.cz

edika

Čuk a Gek

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

Yulia Mamonova, Arkadij Gajdar
Čuk a Gek A1/A2 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

PŘEDMLUVA

Dojemný příběh o cestě malých chlapců a jejich maminky za tatínkem, který pracuje jako geolog daleko na severu, je protkán neuvěřitelně světlou a dobrou atmosférou. Autor knihy, Arkadij Gajdar, s láskou píše o malých šibalech a neposedech s podivnými jmény, podrobně popisuje jejich malé pranice a velká dobrodružství, jež zažívají po cestě.

„Ono se to řekne – přijet na návštěvu! Jede se tam tisíc a pak ještě tisíc kilometrů vlakem,“ vzdychá maminka chlapců na začátku příběhu. A to ještě neví, jaké překvapení na ně bude čekat na místě! Chlapci si ale cestu bez pochyby užívají. Kde jinde by ještě potkali mlčenlivého velitele u mohutného obrněného vlaku či zamračeného hlídače geologické stanice, ze kterého se vyklubou hodný a milý člověk? Kdy jindy by ještě uviděli špičaté vrcholky Modrých hor, které se podobají pohádkovým zámkům a věžím, či zasněžený severní les plný různých ptáků a zvířat?

Během svého krátkého života Arkadij Gajdar napsal hodně povídek, novel, fejetonů, pracoval jako novinář a vojenský zpravodaj. Je považován za klasika dětské literatury. V jeho dílech jsou věrné přátelství a kamarádství těmi největšími cennostmi.

Arkadij Gajdar byl zabit v říjnu roku 1941, když spolu s dalšími partyzány nesl proviant pro svou jednotku.

ГЛАВНЫЕ ГЕРОИ:

Чук – старший из братьев, мальчик лет шести, практичный, хитрый, запасливый. Любит коллекционировать различные вещи.

Гек – на год младше брата, честный, добросовестный, мечтатель и фантазер. Любит и умеет петь.

Мать – спокойная, рассудительная женщина, которая практически одна воспитывает сыновей.

Отец – геолог, начальник разведательной станции. Работает на Крайнем Севере. Очень добрый человек, высокий и большой.

Сторож – работает на разведательной станции. Мальчишкам он кажется хмурым стариком, но на самом деле это добрый, понимающий человек. Везде ходит со своей собакой Смелый.

HLAVNÍ POSTAVY:

Čuk – starší z bratrů, chlapec asi šestiletý, praktický, mazaný, hospodárny. Rád sbírá různé věci.

Gek – o rok mladší než bratr, čestný, svědomitý, snílek a fantasta. Umí zpívat a také to rád dělá.

Matka – klidná, rozumná žena, která vychovává syny prakticky sama.

Otec – geolog, vedoucí výzkumné stanice. Pracuje na dálném severu. Velmi laskavý člověk, vysoký a velký.

Hlídač – pracuje na výzkumné stanici. Chlapcům připadá jako zamračený dědek. Ve skutečnosti je ale laskavý a chápající. Všude chodí se svým psem Smělým.

1

Жил человек в лесу возле Синих гор. Он много работал. Работы было так много, что он никак не мог уехать домой в отпуск.

Когда наступила зима, он очень заскучал. Поэтому человек послал своей жене письмо, чтобы она приезжала вместе с детьми к нему в гости.

Детей у него было двое – Чук и Гек. Они жили с матерью в далеком огромном городе. Этот город назывался Москва.

Почтальон с письмом как раз поднимался по лестнице, а у Чука с Гekom в это время была драка. Когда загремел звонок, братья с тревогой переглянулись. Они подумали, что пришла их мама! А у этой мамы был странный характер. Она не ругалась за драку, не кричала. Она просто разводила сыновей по разным комнатам и целый час или два не позволяла им играть вместе. А в одном часе целых шестьдесят минут. А в двух часах еще больше.

Вот почему братья сразу вытерли слезы и побежали открывать дверь.

Но это была не мать, а почтальон. Он принес письмо.

И мальчики закричали:

– Это письмо от папы! Да, да, от папы! Наверное, он скоро приедет.

1

V lese u Modrých hor žil jeden muž. Měl hodně práce. Práce bylo tolik, že se mu pořád nedařilo odjet domů na dovolenou.

Když přišla zima, velmi se mu zastesklo. Proto ten muž poslal své ženě dopis, aby i s dětmi přijela k němu na návštěvu.

Děti měl dvě – Čuka a Geka. Žili s matkou daleko, v obrovském městě. To město se jmenovalo Moskva.

Listonoš stoupal s dopisem po schodech a Čuk s Gekem se právě spolu prali. Když zařinčel zvonek, bratři se poplašeně podívali jeden na druhého. Pomysleli si, že přišla jejich máma! A tahle máma měla divnou povahu. Nehubovala, že se perou, nekřičela. Ona jednoduše odvedla syny každého do jiného pokoje a celou hodinu nebo i dvě nedovolila, aby si spolu hráli. A jedna hodina má celých šedesát minut. A dvě hodiny jich mají ještě víc.

Proto si bratři hned utřeli slzy a běželi otevřít.

Nebyla to však matka, ale listonoš. Přinesl dopis.

A chlapci vykřikli:

„To je dopis od táty! Ano, ano, od táty! Asi brzy přijede.“

Они стали прыгать на диване. Потому что и в Москве, самом замечательном городе на земле, может стать скучно, если папы целый год не было дома.

Они так развеселились, что не заметили, как вошла их мать.

Она очень удивилась, когда увидела, что делают сыновья. Но когда мать узнала о письме, то сыновей не заругала. Она сняла шубу и взяла письмо.

Всем известно, что письма бывают веселые или печальные. Пока мать читала, Чук и Гек внимательно следили за ее лицом. Когда она нахмурилась, они тоже нахмурились. Но потом она заулыбалась, и они решили, что это письмо веселое.

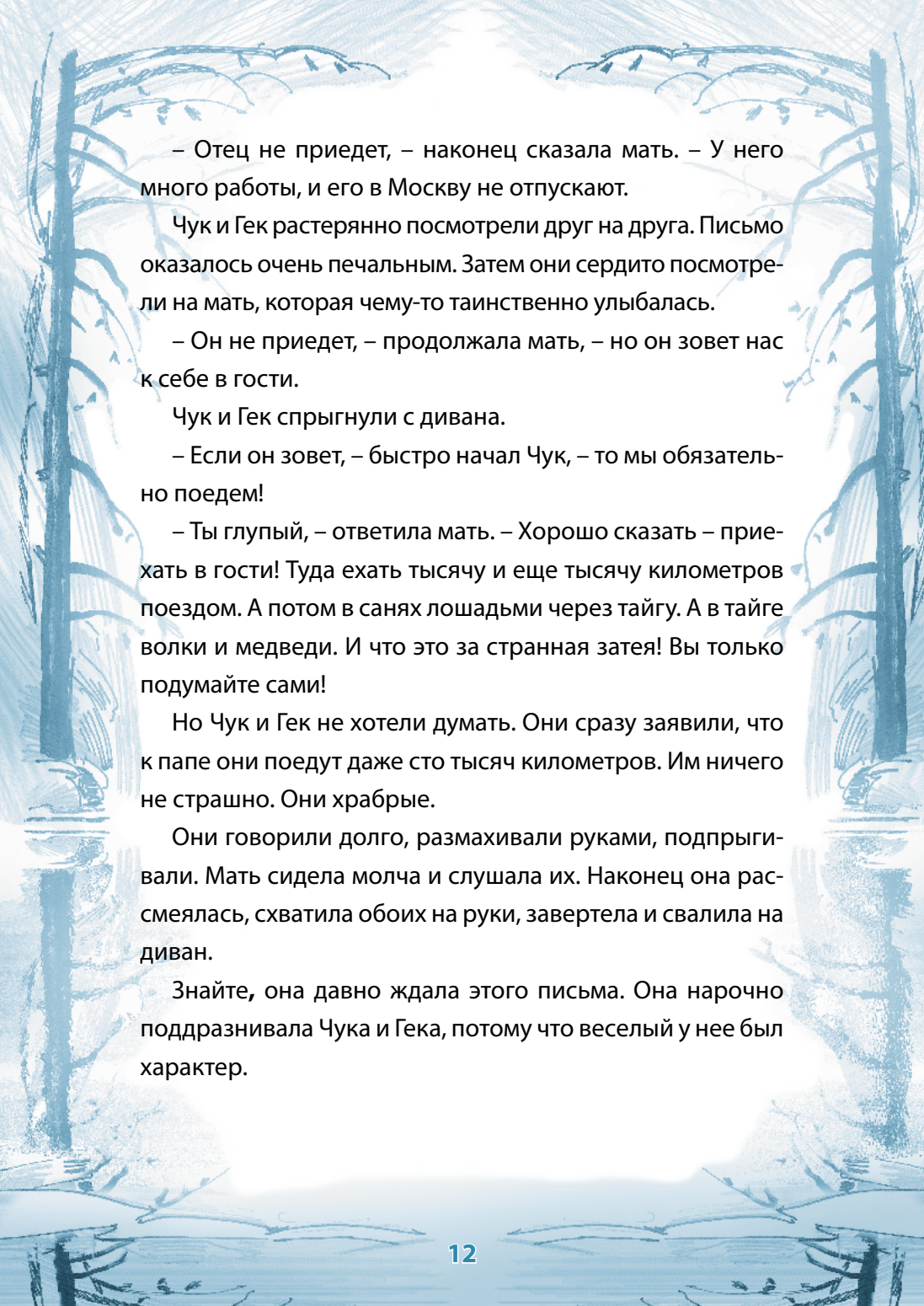
Začali skákat na pohovce. Protože i v Moskvě, tom nejpodivuhodnějším městě na světě, se může člověku zastesknout, když táta nebyl celý rok doma.

A měli takovou radost, že ani nezpozorovali, jak vešla jejich matka.

Byla velmi překvapená, když spatřila, co dělají její synové. Ale když se matka dověděla o dopisu, syny nepokárala. Sundala si kožich a vzala dopis.

Každý ví, že dopisy bývají veselé, nebo smutné. Zatímco matka četla, Čuk a Gek pozorně sledovali její obličej. Když se zamračila, také se zamračili. Pak se ale začala usmívat, a oni usoudili, že dopis je veselý.

– Отец не придет, – наконец сказала мать. – У него много работы, и его в Москву не отпускают.

Чук и Гек растерянно посмотрели друг на друга. Письмо оказалось очень печальным. Затем они сердито посмотрели на мать, которая чему-то таинственно улыбалась.

– Он не придет, – продолжала мать, – но он зовет нас к себе в гости.

Чук и Гек спрыгнули с дивана.

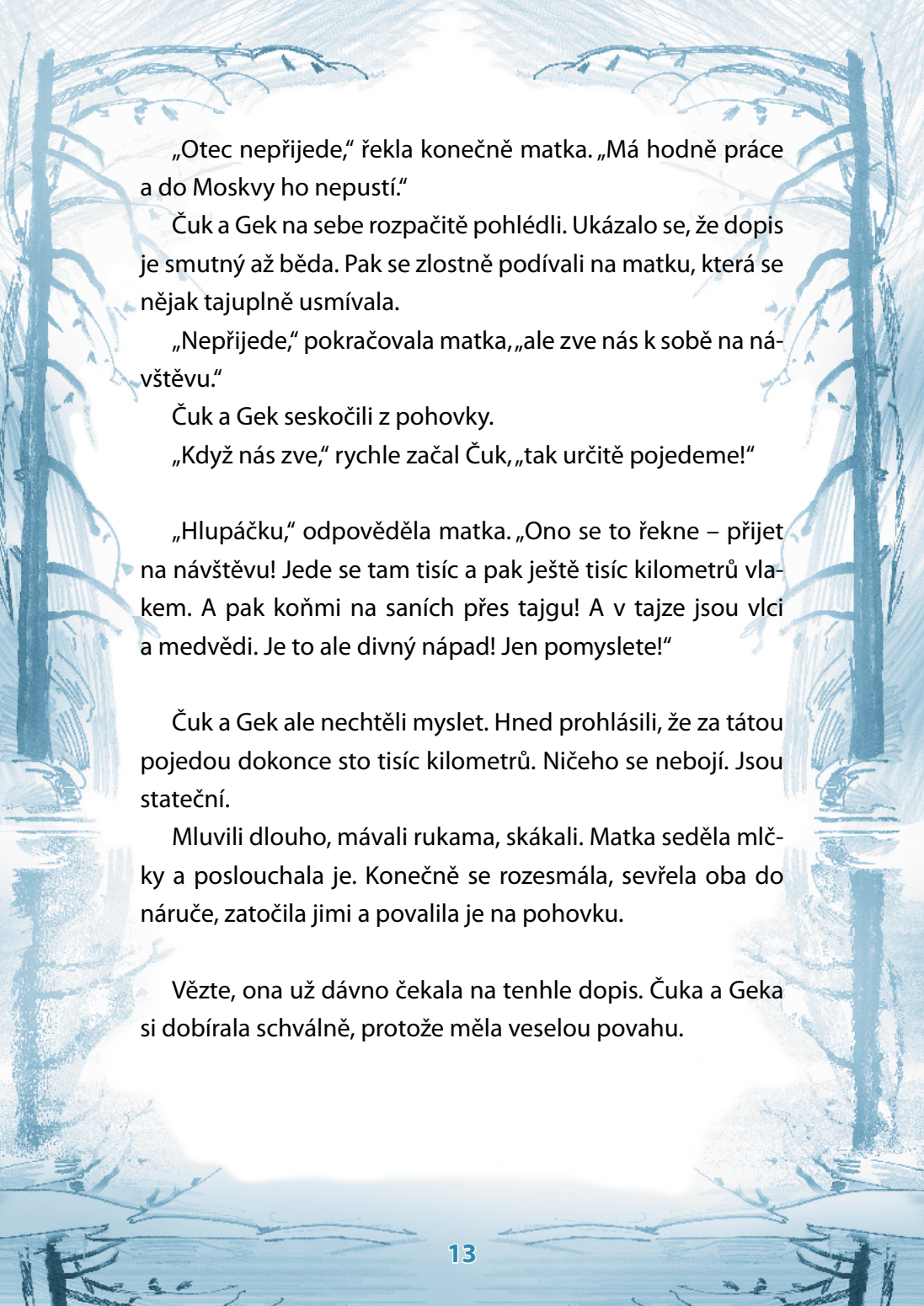
– Если он зовет, – быстро начал Чук, – то мы обязательно поедем!

– Ты глупый, – ответила мать. – Хорошо сказать – приехать в гости! Туда ехать тысячу и еще тысячу километров поездом. А потом в санях лошадьми через тайгу. А в тайге волки и медведи. И что это за странная затея! Вы только подумайте сами!

Но Чук и Гек не хотели думать. Они сразу заявили, что к папе они поедут даже сто тысяч километров. Им ничего не страшно. Они храбрые.

Они говорили долго, размахивали руками, подпрыгивали. Мать сидела молча и слушала их. Наконец она рассмеялась, схватила обоих на руки, завертела и свалила на диван.

Знайте, она давно ждала этого письма. Она нарочно поддразнивала Чука и Гека, потому что веселый у нее был характер.

„Otec nepřijede,“ řekla konečně matka. „Má hodně práce a do Moskvy ho nepustí.“

Čuk a Gek na sebe rozpačitě pohlédli. Ukázalo se, že dopis je smutný až běda. Pak se zlostně podívali na matku, která se nějak tajuplně usmívala.

„Nepřijede,“ pokračovala matka, „ale zve nás k sobě na návštěvu.“

Čuk a Gek seskočili z pohovky.

„Když nás zve,“ rychle začal Čuk, „tak určitě pojedeme!“

„Hlupáčku,“ odpověděla matka. „Ono se to řekne – přijet na návštěvu! Jede se tam tisíc a pak ještě tisíc kilometrů vlakem. A pak koňmi na saních přes tajgu! A v tajze jsou vlci a medvědi. Je to ale divný nápad! Jen pomyslete!“

Čuk a Gek ale nechtěli myslet. Hned prohlásili, že za tátou pojedou dokonce sto tisíc kilometrů. Ničeho se nebojí. Jsou stateční.

Mluvili dlouho, mávali rukama, skákali. Matka seděla mlčky a poslouchala je. Konečně se rozesmála, sevřela oba do náruče, zatočila jimi a povalila je na pohovku.

Vězte, ona už dávno čekala na tenhle dopis. Čuka a Geka si dobírala schválně, protože měla veselou povahu.